

İmbatlarda Saklıdır Benim Hikayem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Eylül 2021

“Yorgun martılar gibiyiz
Deniz tükeniyor; kanatlarımız
Birer birer düşüyor karanlığa.

Kaçıncı ölünün intiharı bu
Zulmete kurban giden kaçıncı ölüyüm ben
Kim bilir hangi duman bekleyecek akşamı
Kirli duvarlarda unuttuğumuz bakışlar gibi...”(Alıntı)

Bir kuytunun binlerce kuruntunun isyanıdır
Bu şiir.
Recim edilmeden evvel cümlelerim
Cümle âlemlerle el sıkıştığıma inandığım bir ömür
Cümleten sevdiğim
Kazık kakmayacaktım madem hayata
Zemherilerde ölüp de dirilmenin matemini.
Aşk iken asam
Ah, içimdeki dev/asa yalnızlık
Göçen kalbim
Meftunu olduğum şehir
İmbatlarda saklıdır benim hikâyem
Hikâyem dahi bana zulmeden ve isyan eden...

Yüklü beyitleri ötelediğim
Aşka ve Rabbime şirk koşanları en dibe gömdüğüm
Kaybolduğumun ertesi
Ve işte ruhsatını verdi Rabbim bana hem hüznün hem umudun.

Şantiye şefiyim, çatlak ruhumdaki
Kırık fay hattından
S/üzülen her kelimenin ve şerh düşülesi
Bir ferman olsam ne ki
Şer bildiğimde bile inandığım hayır.
Hayır, demeyi bilmediğim bir ömür
Hayrola sevgili semazen ruhum?

Hayırdır nereye düştü yolun?
Ve işte diri diri gömüldüğüm kabrim
Diri diri yandığım dünyanın ateşini ne ki ne ki?
Zaferimdir benim sevmek
Nidaları bazen solgun bazen elleri titrek
Ruhumdaki efkâr ve iman
İmha edeceğim kötülüğün de yokken sonu.

Redifler saklı içimin mezarında
Rica edilesi bir sevgiden çok öte
Akışı ömrün nakşını dünün
Na'şısı olsam ne ki sevmediğim günün?
Diril bir alfabadir ruhumun kaldırım taşları
Sektüğüm tek tek her kare
Her yürek.